

SEED & BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 171

Het zaad van Abraham in deze tijd

Het woord *erfopvolging* is een juridische term die te maken heeft met de beperking van een erfenis tot een specifieke lijn of klasse erfgenamen. Dat komen we tegen toen de Heer aan Abraham verscheen en zei: 'aan uw zaad zal Ik dit land geven' (Gen. 12:7, St.Vert.). We moeten er goed acht op slaan dat onder het zaad van iemand zijn directe afstammelingen wordt verstaan. Maar 'Abrahams zaad' wordt verder beperkt, wanneer gezegd wordt: 'want die zijn niet allen Israël, die uit Israël zijn. Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden' (Rom. 9:6,7, St.Vert.).

Een andere uitspraak waarmee 'Abrahams zaad' wordt beperkt, zien we toen Jacob, een directe afstammeling van Abraham via Izaak, door God werd bezocht, Die tegen hem zei: 'Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham, en de God van Izaak; dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad. En uw zaad zal wezen als het stof der aarde, en gij zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten des aardbodems gezegend worden' (Gen. 28:13,14, St.Vert.).

Hiermee is de afstammingslijn dus duidelijk aangegeven. Abraham, de vader, was de eerste, Izaak, zijn zoon, de tweede en Jacob, zijn kleinzoon, de derde. De naam van Jacob is door God veranderd in Israël. Hij werd de vader van twaalf mannen, die elk het hoofd werden van een familie en elke familie ontwikkelde zich tot een stam en deze vormen tezamen wat gewoonlijk de twaalf stammen van Israël, of Abrahams zaad wordt genoemd. Deze zijn dus de erfopvolgers van het verbond dat God met Abraham, hun vader, heeft gesloten.

Het is heel eenvoudig de eerste vier schakels in de erfopvolging vanaf Abraham te ontdekken, omdat zij in Gods Woord zijn vastgelegd, maar hoe staat het met de (min of meer) 160 schakels die ons brengen bij de afstammelingen van Abraham in deze tijd. Bestaat er in deze tijd een samenhangende groep mensen die kan zeggen: 'wij zijn de directe afstammelingen van Abraham, via Isaak en Jacob en als zodanig zijn wij erfgenamen van alles wat God aan hen heeft beloofd'?

Velen onder de tegenwoordige Joodse mensen zullen dat beweren en voor individuen zou dat ook wel kunnen gelden, maar zij kunnen het niet bewijzen en ook kunnen zij niet als eenheid optreden. Alleen God kan hen aanzien en de afstamming via de mannelijke lijn zien tot aan hen die naar eigen zeggen zaad van Israël zijn in deze tijd. Dat zal Hij ook doen als de tijd komt om Israël te louteren en te herstellen.

In de 430 jaar dat Abrahams zaad in Egypte verbleef, waren er buitenstaanders die zich met hen wilden verenigen. Zij zagen de materiële en fysieke zegeningen die Israël genoot en daar wilden zij in delen. Zij konden dat tot op zekere hoogte ook, maar zij konden nooit op welke wijze dan ook één van Abrahams nakomelingen worden en erfgenaam worden van het verbond waarin het land Kanaän aan zijn zaad is beloofd.

Toen de tijd van Israëls verlossing uit Egypte aanbrak, was er een dermate groot aantal openlijke blijken van goddelijke kracht waardoor zo veel mensen werden aangetrokken door het volk Israël, dat er sprake was van een 'een menigte van allerlei slag'. Deze vertrok met Israël uit Egypte. Maar hoewel deze 'menigte van allerlei slag' Egypte de rug toekeerde, konden zij op geen enkele wijze erfgenamen worden van het land dat God aan Abrahams zaad had beloofd.

De afstammingslijn was daarom in de ogen van God altijd duidelijk. Deze liep vanaf Abraham via de mannelijke lijn. Als deze afstamming ooit ingewikkeld of verwarrend zou worden voor mensen, zoals het zeker het geval is in deze tijd, was dat nooit zo in de ogen van God. Op elk willekeurig moment in de geschiedenis van Israël kan God hen aanzien en weten wie er tot Abrahams zaad behoren en wie van hen het resultaat zijn van vermenging. Hij zal dit ook nog gaan doen op de dag waarop Hij Zijn kudde bijeenzoekt. Zie Ezechiël 34:11,17,20,22,31.

Het is een positief feit dat in alle wetten en juiste rechtspraak een erfgenaam niet kan worden uitgesloten van zijn erfenis. Als dus iemand twaalf zonen heeft die hij gezamenlijk en ieder afzonderlijk heeft aangewezen als zijn erfgenamen, kan het niet zo zijn dat er elf naar de rechter gaan en claimen: 'wij zijn de erfgenamen van onze vader en wij eisen de erfenis voor ons op.' De rechter zal direct zeggen dat er twaalf

erfgenamen worden genoemd en dat niet één daarvan door de overigen kan worden uitgesloten. Ieder mens die ooit voortgekomen is uit Abraham via Isaak en Jacob heeft het absolute recht van mede-erfgenaam, tezamen met alle andere afstammelingen, hoewel er wel de bepaling bestaat dat iemand door een ingreep van God kan worden uitgesloten.

In zijn brief aan de Galaten geeft Paulus hierover een verklaring met de woorden: 'nu werden aan Abraham de beloften gedaan en aan zijn zaad' waarop hij een buitengewoon relevante opmerking laat volgen: 'Hij zegt niet: en aan zijn zaden, in het meervoud, maar in het enkelvoud: en aan uw zaad, dat wil zeggen: aan Christus' (Gal. 3:16). Alle mensen die de Bijbel lezen zullen weten dat de mens Christus Jezus een directe afstammeling is van Abraham, Isaak en Jacob en aan Hem moet in het bijzonder aandacht worden geschonken wanneer welke groep mensen dan ook beweert Abrahams zaad te zijn.

Dit gedeelte wordt door velen opgevat alsof Jezus Christus in Zijn persoon alleen Abrahams zaad zou vertegenwoordigen, maar dat is een onredelijke uitleg van de woorden van Paulus wanneer die wordt toegepast op andere gedeelten die over Abrahams zaad spreken. Paulus' kennelijke doel in dit gedeelte van Galaten was te verklaren dat Jezus rechtmatig erfgenaam is van alles wat God aan Abraham, Isaak en Jacob heeft beloofd. Als alle naar schatting 18.000.000 mensen die in deze tijd beweren Israëlieten te zijn, zich zouden verenigen en het land zouden opeisen dat God aan hen heeft beloofd, zouden ze daartoe niet bevoegd zijn tenzij Christus deel van hen zou uitmaken. Zolang ook maar één wettige erfgenaam wordt uitgesloten, kan geen enkele groep Israëlieten het land opeisen dat God aan Abraham heeft beloofd.

De uitspraak van Paulus in Galaten 3:16 heeft eenzelfde constructie als Mattheüs 12:8 waar het Griekse woord *και* (en)¹ is vertaald met 'ook' en in deze tekst in Galaten zou moeten staan: Hij zegt niet: 'en van zaden,' als van velen; maar 'zaad' als van één: zelfs van uw zaad, welke is de Christus.' Het doel van Paulus was om hier uit te leggen dat Jezus de rechtmatige erfgenaam is van alles wat God aan Abraham, Isaak en Jacob heeft beloofd. Daarom moet, als de geschatte 18.000.000 die tegenwoordig beweren Israëlieten te zijn zich zouden verenigen en met elkaar tot overeenstemming komen om het land op te eisen dat God heeft beloofd aan Abraham, de rechtvaardige Rechter van de hele wereld hun eis ongeldig verklaren en constateren dat hun inspanningen nergens toe kunnen leiden. Zij hebben een rechtmatige erfgenaam

¹ In een aantal Griekse teksten komt *και* voor.

uitgesloten en genegeerd, een lid van die groep van Abrahams erfgenamen. En zolang er maar één wordt uitgesloten, kan geen enkele groep beweren Abrahams zaad te zijn. Zij kunnen niet met recht zeggen: 'dit land is ons land, God heeft het aan mij gegeven.'

In de huidige tijd leven in het land dat Palestina wordt genoemd ongeveer drie miljoen personen, die beweren het zaad van Abraham te zijn aan wie de beloften zijn gedaan. En het is vermoedelijk waar dat velen van hen, als hun afstamming kan worden nagegaan, als directe afstammelingen van Abraham via Jacob (Israël) kunnen worden aangemerkt. Het kan ook zijn dat sommigen ten onrechte beweren Israëlieten te zijn. Hetzelfde geldt voor de overige vijftien miljoen die zichzelf als Israëliet beschouwen en die in deze tijd over de hele wereld verspreid leven. Geen enkel mens kan tegenwoordig het onderscheid maken en beweren: 'die man is werkelijk een Israëliet,' of 'deze man is niet van Israël.'

Er zijn niettemin sommige mensen die dit doen en staande houden dat de Amerikaanse Indianen horen bij 'de tien verloren stammen van Israël,' of dat de Angelsaksische mensen Israëlieten zijn. Iemand anders matigt zich het oordeel aan over alle hedendaagse Joden en verklaart plechtig: 'alle moderne 'Joden' zijn afstammelingen van bekeerlingen tot het jodendom en zijn absoluut geen afstammelingen van Abraham, Isaak en Jacob.' Dit *ipse dixit* wordt uitgesproken zonder een greintje bewijs en het is een schending van het bevel van de Geest: 'velt geen oordeel vóór de tijd, dat de Here komt, die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen en de raadslagen der harten openbaar maken' (I Cor. 4:5). Niemand is gekwalificeerd om ook maar één persoon te beoordelen die beweert dat hij 'van Israël' is, laat staan alle achttien miljoen die tegenwoordig terecht of niet een dergelijke bewering doen.

Vele dingen die evenwel volkomen onmogelijk zijn voor mensen, zijn eenvoudig mogelijk voor God. Wanneer Hij ook maar zou willen, kan Hij ieder van de achttien miljoen zogenaamde Israëlieten die nu op aarde zijn, beoordelen en hun afstamming terugvoeren tot het jaar 2000 voor Christus en Hij zal weten of zij werkelijk nageslacht zijn van de man aan wie Hij de naam Israël heeft gegeven. Iets dergelijks zal Hij in werkelijkheid ook doen als hij het zaad van Israël zal reinigen en zuiveren op de dag van hun grote verzameling en herstel, zoals uiteengezet is in Ezechiël 20:33-38.

Abrahams zaad, als bestaande groep mensen, is altijd beschermd geweest door een specifieke belofte van God met betrekking tot hun bestendigheid. Door Jeremia heeft Hij gesproken over de bewegingen van de zon, maan en de sterren, ja zelfs over de golven van de zee,

toen Hij verklaarde: 'als deze verordeningen voor mijn ogen zullen wankelen, luidt het woord des HEREN, dan zal ook het nageslacht van Israël ophouden al de dagen een volk te zijn voor mijn ogen. Zo zegt de HERE: Als de hemel boven te meten is en de fundamenten der aarde beneden na te speuren zijn, dan zal Ik heel het nageslacht van Israël verwerpen om al hetgeen zij gedaan hebben, luidt het woord des HEREN' (Jer. 31:36,37).

Hier is de belofte dat 'het zaad Israëls' (St.Vert.) in eeuwigheid een volk voor God zal zijn. Het Hebreeuwse woord dat hier met 'volk' is vertaald, is *goy*, dat voornamelijk *lichaam* betekent, eigenlijk een *collectief* en het wordt toegepast op volken, die collectieven van mensen zijn.

Een volk, of lichaam, samengesteld uit 'het zaad Israëls' moet ook in deze tijd onder God bestaan, ook al functioneert het niet. Als het in deze tijd niet zou bestaan, zou de verheven belofte van Jeremia 31:36 niet zijn nagekomen.

God kan de afstammingslijn zien van Abrahams zaad, alsof die zich vandaag zou ontwikkelen. Als Hij aan het werk gaat om het zaad van Israël te verzamelen, zal Hij niemand roepen die geen deel uitmaakt van dat lichaam. En zelfs enkelen die in feite deel uitmaken van Abrahams zaad, zullen uit dit lichaam gezuiverd moeten worden. 'Ik zal de weerspanningen uit u uitschiften en hen die tegen Mij overtreden hebben; wel zal Ik hen leiden uit het land waarin zij als vreemdelingen vertoeven, maar in het land van Israël zullen zij niet komen,' is Gods woord over hen.

Als God deze aarde zal regeren, zal de enige plaats voor het zaad van Abraham het land zijn dat God aan Abraham heeft beloofd. Niemand van een ander volk zal toestemming krijgen om daar te wonen: 'zie, een volk, dat alleen woont en onder de natiën zich niet rekent' (Num. 23:9).